

Jeg giver først udenfor Dagsordenen den højtærede Justitsminister Ordet for at fremsætte Forslag til Lov om Ægteskabs Indgaaelse.

Justitsministeren (Alberti): Det foreliggende Lovforslag blev fremsat 1ste Gang i Samlingen 1902—03, og da det ikke den Gang blev gennemført, paa ny i Samlingen 1903—04. Heller ikke i denne Samling lykkedes det at bringe Forslagets Behandling til Ende, idet det her i dette høje Ting kun naaede at faa en 1ste Behandling og derefter blev henvist til Udvalg. Dette afgav vel Betænkning, men Sagen kom ikke til 2den Behandling. Derefter har Lovforslaget været tilstillet det kirkelige Udvalg, og det fremsættes nu paa ny for dette høje Ting, i det væsentlige i samme Skikkelse som tidligere. Der er dog foretaget 2 mindre allerede i Fjor omtalte Redaktionsændringer og desuden efter Indstilling fra det kirkelige Udvalg 2 ret vigtige Realitetsændringer. Den ene af disse gaar ud paa, at det gøres muligt for alle, naar det ønskes, at faa Ægteskabsforstanderen til at møde i Brudens eller Brudgommens Hjem, naar det sker indenfor det Sogns Grænser, hvor Ægteskabsforstanderen bor. Den anden Realitetsændring er den, at Præsten, naar han finder at have Indvendinger at gøre mod et Ægteskab, ikke skal være pligtig til at forelægge Spørgsmaalet for Biskoppen, medmindre Flertallet i Menighedsraadet er uenigt med ham, og at han overhovedet ingen Sinde skal være pligtig at foretage Vielse af fraskilte. Naar Præsten nægter at foretage en saadan Vielse, er det overladt de paagældende ægteskabssøgende at lade sig vie af hvilken som helst anden Præst, der er villig dertil, uden at der paahviler dem nogen Forpligtelse til at yde Offer til den Præst, der har nægtet at foretage Vielsen.

Lovforslaget, som det nu foreligger, skal jeg have den Ære at anbefale til det høje Tings Velvillie, idet jeg haaber, at det maa lykkes i denne Samling at faa dets Behandling bragt til Ende eller i alt Fald at faa det i Fællesudvalg for derigennem at faa konstateret, hvad der egentlig ligger de to Ting imellem i denne Sag.

Formanden: Den højtærede Indenrigsminister har dernæst Ordet for at fremsætte det andet anmeldte Lovforslag.

Indenrigsministeren (Enevold Sørensen): Jeg skal herved have den Ære at fremsætte et Lovforslag, hvorefter umyndiges og offentlige Stiftelsers Midler fremtidig kunne anbringes i de af Kreditkassen for Husejere i København udstedte Gældsbeviser. Kreditkassen for Husejere i København kan med Hensyn til sin Udlaansvirksomhed ganske jævnstilles med de siden 1850 oprettede Kreditforeninger. Kreditkassen har oplyst, at den ingen Sinde har lidt noget Tab paa overtagne Panter, og Reservefonden udgjorde ved Udgangen af sidste Regnskabsaar et Beløb af omtrent 4 Mill. Kr. eller noget over $5\frac{1}{2}$ pCt. af den cirkulerende Obligationsmasse. Foruden ved Reservefonden er Opfyldelsen af Kreditkassens Forpligtelser sikret ved de af Debitorerne indbetalte Deposita (2 pCt. af Laanebeløbet), hvilket ved Udgangen af nævnte Regnskabsaar udgjorde godt $1\frac{1}{4}$ Million. Da Kreditkassens Status saaledes er tilfredsstillende, og Størrelsen af Reservefonden betryggende, turde der være Anledning til at yde den den samme Begunstigelse som Kreditforeningerne: at umyndiges og offentlige Stiftelsers Midler kunne anbringes i dens Obligationer. Alleerede i 1899 er der meddelt Overformynderriet Tilladelse til at anbringe indtil 1 Million i Kreditkassens Obligationer, og i Foreningens Bøger findes noteret over 3 Millioner som tilhørende Legater. Jeg skal hermed anbefale Lovforslaget til det høje Tings Velvillie.

Formanden: Eksemplarer af Lovforslagene ville blive omdelte.

Man gik derpaa til den første Sag paa Dagsordenen:

Valg af 9 Medlemmer til et Udvalg angaaende Forslag til Lov om Ændring i Lov Nr. 88 af 8. Maj 1894 om Anlæg og Drift af private Jernbaner (Lyngby—Vedbæk).

Formanden: Til Medlemmer af dette Udvalg foreslaas fra de forskellige Sider i Tinget: *Berthelsen, N. Hansen, Jensen-Stengaarden, Juul-Rysensteen, Lunn, Madsen-Mygdal, Rambusch, Rottbøll og J. C. Sørensen.* Hvis ingen Bemærkning fremkommer herimod, anses disse for valgte. (Ophold). De ere saaledes valgte.